

також приналежністю слів до твердої, м'якої чи мішаної груп відмінювання: *друг* — *друже* (г//ж), *козак* — *козаче* (к//ч); але: *князь* — *князю*, *сторож* — *стороже*, *Ганна* — *Ганно* тощо.

При вивченні прикметника рекомендуємо звернути увагу на ненормативні (кальковані з рос. мови) форми творення ступенів порівняння на зразок: *самий краций*, *самий короткий* (замість *найкраций*, *якнайкраций*, *найкоротший*).

На особливу увагу заслуговує питання сполучуваності числівників з іменниками, адже воно певною мірою відрізняється від сполучуваності в російській мові.

Під час вивчення іменних частин мови постійна увага приділяється також поповненню активного словника — засвоєнню лексичних одиниць, які перебувають у системних відношеннях між собою — полісемічних, омонімічних, антонімічних, паронімічних тощо. Причому варто зосередити увагу на явищах так званої міжмовної омонімії, коли фонетично однаково оформлені лексичні одиниці в обох мовах мають різне значення.

Таким чином, формуючи навички й уміння культури усного і писемного мовлення у студентів близького зарубіжжя, слід урізноманітнювати форми і методи навчання, проводити індивідуальні заняття, консультації та своєчасно здійснювати контроль за виконанням самостійної роботи, підсумковим етапом якого є іспит.

В. П. Яцюта, канд. екон. наук,
доцент кафедри фінансів

ВСТУПНІ ІСПИТИ — ОСНОВА УСПІШНОЇ ПІДГОТОВКИ МАГІСТРІВ

Курс на загальноєвропейський рівень розвитку був взятий нашою країною ще в 1992 році, коли система вищої освіти України започаткувала прогресивні підходи до підготовки економічних кадрів вищої кваліфікації. На перших етапах проведення реформи вищої освіти в Київському національному економічному університеті основна увага приділялась вдосконаленню методологічного забезпечення підготовки фахівців з вищою освітою, впровадження нових освітніх стандартів, оновлення змістової частини навчальних програм та введення рівневої системи підготовки фахівців.

Освіта на магістерському рівні вимагає значних затрат розумової праці і дає право продовжити післядипломну освіту і здобути вчену ступінь доктора наук. Ось чому важливо на магістерський рівень підготовки відібрати найкращих студентів бакалавр-

ського рівня підготовки, як серед випускників КНЕУ, так і серед випускників бакалаврів інших вищих навчальних закладів України.

Для виконання поставленої мети на всіх факультетах КНЕУ була розроблена програма вступних іспитів зі спеціальності на освітньо-кваліфікаційний рівень магістра. Ця програма створена з метою визначення рівня підготовленості вступників, які бажають навчатися на магістерських програмах КНЕУ. Вона спирається на освітньо-кваліфікаційну програму бакалавра за певною спеціальністю та одночасно відображає вимоги до студентів магістерського рівня підготовки, визначених у галузевому стандарті даного освітньо-кваліфікаційного рівня. Таке поєднання досягнуто за рахунок того, що програми вступних іспитів носять міжпредметний синтетичний характер.

Програма стане основою для розробки білетів вступних іспитів, які дозволять виявити знання, уміння і навички вступників як фахівців бакалаврського рівня з кожної спеціальності та відібрати найкращих вступників для навчання в магістратурі КНЕУ.

К. В. Яценко, ст. викл. кафедри
правового регулювання економіки

ФОРМУВАННЯ ПРАКТИЧНИХ НАВИЧОК ОПЕРУВАННЯ ЗНАННЯМИ У СТУДЕНТІВ-ПРАВНИКІВ

Нагальною проблемою фахової підготовки правників залишається низький рівень практичних навичок у студентів, що спричинений спрямованістю системи юридичної освіти в Україні переважно на передачу знань, а не на формування навичок. Безперечно, знання є основою формування професійних навичок. Проте, здобуття знань ще не означає вміння оперувати ними. Певні навички студенти-правники отримують під час залучення до роботи юридичної клініки та проходження практики на підприємствах, організаціях та в органах державної влади. Втім, процес формування практичних навичок не має системного характеру. Такий стан речей об'єктивно не відповідає вимогам сьогодення.

У вищих навчальних закладах Європи та Північної Америки цю проблему давно вирішено шляхом впровадження до навчального процесу такої форми занять як *workshop*, яку на українській мові було б правильним назвати «практикум». Практикум методично відрізняється від семінарського заняття тим, що передбачає залучення студентів до виконання на занятті практичних за-